

17 is hun homoseksuele zoon als het echtpaar Bakker te horen krijgt dat hij op jongens valt. Wanneer het tot hen door dringt dat dit niet meer te veranderen is, staat hun wereld op de kop. In die periode hebben ze veel aan andere ouders uit de gemeente, die hetzelfde in hun gezin hebben doorgemaakt. Dit is precies de reden waarom zij nu, jaren later, uit volle overtuiging contactpersoon zijn voor mensen met een andere geaardheid en hun familieleden. Graag vertellen zij hier meer over.

Waarom een contactpersoon voor deze doelgroep?

Ergens halverwege vorig jaar werd het echtpaar Bakker benaderd door de kerkenraad van hun plaatselijke gereformeerde gemeente of zij contactpersoon wilden zijn voor mensen met een andere geaardheid. Voor hen, maar ook voor hun familieleden.

“Omdat we zelf bij mensen terecht konden met onze vragen, vonden we het fijn om er ook voor anderen te kunnen zijn. We vinden het heel belangrijk dat er in de kerkelijke gemeente aandacht is voor mensen die worstelen met deze problematiek. Schattingen lopen uiteen van 3 tot 10 procent, dus in de gemeente zullen heel wat jongeren zitten die het moeilijk hebben met hun seksuele geaardheid. Voor hen moet er een plek zijn, een klankbord.

Maar ook voor ouders is het verwarrend als je kind uit de kast komt. Als je het net gehoord hebt, word je overmand door allerlei vragen, gedachten en gevoelens waar je geen raad mee weet. Het kan zo benauwd zijn..... Je wilt dan juist met iemand spreken die er ervaring mee heeft. Gelukkig was er een ander echtpaar in de kerk, met dezelfde ervaring, waar we terecht konden.”

Hoe vullen jullie deze taak in?

“Een half jaar geleden is er op verschillende manieren in de gemeente naar buiten gebracht dat we contactpersoon zijn. In de kerkbode, in de gemeentegids en op de website is een stukje geplaatst waarin we mensen uitnodigen om contact op te nemen als daar behoefte aan is. Wij zijn geen hulpverleners, maar willen vooral luisteren en naast de mensen gaan staan in deze moeilijke periode van hun leven.” Het echtpaar Bakker wil graag zo laagdrempelig mogelijk zijn en hoopt dat mensen de weg naar hun huis (of hun telefoon) weten te vinden. Maar ze merken dat het toch een grote stap is. Er is veel schaamte en verlegenheid met dit onderwerp. Veel mensen houden het toch liever binnenshuis als men te maken krijgt met homoseksuele gevoelens in het gezin. “Maar wat er met ons gedeeld wordt, is ook vertrouwelijk uiteraard!”

“Het feit dat er op deze manier aandacht is voor homoseksuele jongeren en hun ouders binnen de gemeente is natuurlijk al heel fijn. Het is zichtbaar dat er mensen zijn die hiermee worstelen. Ze weten dat er een plek is waar ze naar toe kunnen voor een luisterend oor.”

Breng je jongeren niet teveel op het idee dat ze homoseksueel kunnen zijn als je er te open over praat?

“In de media is het een actueel onderwerp. Er is (te?) veel aandacht voor op allerlei gebied. In de kerk, in de omgang met gemeenteleden lijkt dit echter niet het geval. Men lijkt in de praktijk het onderwerp te mijden, misschien wel omdat men er geen raad mee weet. Men voelt zich er verlegen mee. Er hangt toch nog een grote stilte om dit onderwerp heen. En als je er mee te maken krijgt en het is bekend in de gemeente, lijken veel mensen het moeilijk te vinden om je daarover te benaderen en wordt er gezwegen.”

Het echtpaar Bakker komt ook onkunde tegen. Mensen weten niet goed hoe om te gaan met mensen die homoseksuele gevoelens hebben. “Zo was er eens iemand die zich afvroeg of ze een homoseksuele jongere nog wel een hand kon geven tijdens een verjaardagsvisite.”

“Ook werden de gevoelens van een jongere ergens weggewuifd, toen hij te horen kreeg dat homoseksualiteit een ziekte is, die ook best weer over zou kunnen gaan. Als je als jongere dan al een jarenlange strijd achter de rug hebt en tot de conclusie bent gekomen dat het niet overgaat, voel je je natuurlijk wel heel erg in de kou staan.”

“Niet praten is dus geen optie. Nu verliezen we het merendeel van deze jongeren aan de wereld! Ze komen tot de conclusie dat er geen plek is voor hen in de kerk. Op dat moment is hun keuze al gemaakt. Dit komt doordat veel van deze jongeren al vanaf hun twaalfde of dertiende beginnen te worstelen met vragen over hun geaardheid. Deze strijd voeren ze meestal eenzaam en alleen.” Heel graag zou het echtpaar Bakker zien dat deze jongeren eerder met hun strijd en gevoelens naar buiten treden. In dat proces kunnen zij wellicht een luisterend oor bieden aan hen en/of hun ouders in de vragen die op hen af komen.

Is dit geen taak voor het pastoraat c.q. de kerkenraad?

“Ja zeker. Dat kan echter ook een drempel zijn. Misschien is het beide. Het is vooral belangrijk dat je er feeling mee hebt. Je kunt via een boekje veel weten, maar als je het van dichtbij meemaakt, begrijp je veel beter wat er omgaat bij betrokkenen. Het is ontzettend belangrijk hoe je je woorden kiest. Jongeren met een homoseksuele geaardheid zijn vaak extra gevoelig en uitgesproken woorden gaan nooit meer weg.”

Welke adviezen kunnen jullie geven vanuit jullie ervaring?

- Houd bovenal de relatie met je kind goed.
- Zoek als ouders contact met andere ouders die er ook mee te maken hebben en praat er over.
- Blijf degene met homoseksuele gevoelens, nadat deze er mee naar buiten getreden is, zien en waarderen als de persoon die hij/zij altijd was. Plak hen geen sticker op.
- Het is fijn als er in het ambtelijke gebed aandacht is voor mensen met homoseksuele gevoelens en hun ouders.
- Maak als kerkelijke gemeente het onderwerp bespreekbaar op bijv. catechisatie en JV. Laat gevoeld worden dat ze er ook mogen zijn. De eenzaamheid van deze jongeren is hartverscheurend.
- Spreek mensen aan die hiermee te maken hebben, al is het misschien met schroom. Het stilzwijgen door de mensen rondom kan het zoveel zwaarder maken.
- Blijf ze ook aanspreken; het gaat namelijk niet over. In elke nieuwe fase kunnen ouders, zeker bij jongeren die een homoseksuele relatie aangaan, weer voor nieuwe vragen komen te staan. Mag de vriend/vriendin bij jou thuis komen? Kunnen ze samen mee op vakantie? Ga je naar de eventuele bruiloft?
- Let op je woorden. Houd bij het spreken over homoseksualiteit in het achterhoofd dat er mensen bij kunnen zitten die hiermee worstelen.
- Er is, ook buiten onze kring, veel literatuur verschenen over homoseksualiteit. Het is belangrijk om je hier goed in te verdiepen en om met kennis van zaken te spreken.
- Je mag ook nuchter blijven. Er zijn heel veel onderwerpen die mensen bezig kunnen houden. Homoseksualiteit hoeft hier niet boven uitgetild te worden. Maar laten we het ook niet wegstoppen alsof het er niet is.

